

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Marcely Sedmíkové a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce: **R. N.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje** se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.12.2014, č.j. 1007/DS/2014/SR, **t a k t o :**

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Napadené rozhodnutí

[1] Předmětem žaloby učinil žalobce rozhodnutí označené v záhlaví, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Kostelec nad Orlicí (dále „správní orgán I. stupně“), ze dne 14.10.2014, č.j. ODOŽÚ 2095/2013-22203/2014-in-001 NA, jímž byly zamítnuty žalobcovy námitky ze dne 25.4.2013 proti oznámení správního orgánu I. stupně. Ten žalobci přípisem ze dne 16.4.2013 s odkazem na ust. § 124 odst. 5 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“), sdělil, že ke dni 9.4.2013 dosáhl celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. V souladu s ust. § 123c odst. 3 téhož zákona byl žalobce vyzván k odevzdání řidičského průkazu, neboť pozbyl řidičského oprávnění.

II. Žalobní námitky

[2] Ve včasné žalobě žalobce namítl, že rozhodnutí vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu, a proto je nezákonné. Žalovaný pochybil, pokud akceptoval výsledky dokazování před správním orgánem I. stupně, neboť nebyl dostatečným způsobem zjištěn objektivní skutkový stav. Trval na své námitce vznesené na samém počátku správního řízení, kdy poukázal na neoprávněný záznam tří bodů v registru řidičů za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, který měl údajně spáchat dne 18.3.2013 porušením povinnosti řidiče uložené v ust. § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona.

[3] Tvrdil, že přestupku se totiž dopustit nemohl, neboť v inkriminovaný čas byl mimo území České republiky, což mu potvrdili dva svědkové. Současně se k přestupku přihlásil skutečný pachatel, kterým byl žalobcův strýc Z. N.. Správní orgán ignoroval svědecké výpovědi těchto osob, odmítl provést výslech policistů zasahujících dne 18.3.2013 u sporovaného přestupku, a zejména odmítl provést důkaz znaleckým posudkem, z jehož závěrů by vyplynulo, že podpis na pokutovém bloku není podpisem žalobce. Upozornil, že ačkoli žalovaný opakovaně ve svých zrušujících rozhodnutích ukládal správnímu orgánu I. stupně pokyny pro doplnění dokazování, ten závazný právní názor odvolacího orgánu ignoroval. Následně na sebe převzal břemeno dokazování, čímž žalobce zkrátil na jeho právech vyjádřit se k dokazování a uplatnit své námitky v řádném odvolání. Z vytýkaných důvodů trval na zrušení rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

[4] V souladu s ust. § 74 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“), vyzval krajský soud žalovaného, aby se k podané žalobě vyjádřil. Ten ve stanovisku ze dne 29.1.2015, v části II., podrobně zrekapituloval obsah podané žaloby. V části IV. odkázal na průběh a výsledky dokazování ve správním řízení.

[5] Připomněl, že se podnětem dle § 94 zákona 500/1990 Sb., správní řád (dále „správní řád“), který k posouzení předložil správní orgán I. stupně, zabývala Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje. Ta zohlednila skutečnosti v podnětu uvedené a uzavřela, že sporovaná pokuta uložená žalobci, resp. rozhodnutí vydané v blokovém řízení dne 18.3.2013, bylo vydáno v souladu s právními předpisy. Tvzení žalobce vyhodnotil tento orgán jako účelové, neboť neshledal objektivní důvody, které by byly způsobitelné zpochybnit, že podpis na pokutovém bloku není podpisem žalobce. Jeho podpis vykazuje zcela odlišné znaky oproti podpisu údajné osoby přestupce, za kterého žalobce označil Z. N.

[6] Svědecké výpovědi v řízení před správním orgánem I. stupně posoudil žalovaný jako účelové, stejně tak, ve shodě se závěrem Policie České republiky, neměl na základě shodných zjištění pochybnosti o tom, že pokutový blok podepsal žalobce. Znalecké dokazování považoval za nadbytečné, když jen pouhým laickým porovnáním několika podpisů žalobce lze jednoznačně uzavřít, že podpis na rozhodnutí o uložení blokové pokuty, stejně jako podpisy žalobce získané v průběhu správního řízení, jsou identické. Naopak je zcela zjevný rozdíl mezi podpisem žalobce oproti podpisům údajné osoby pachatele přestupku Z. N., které jsou ve správním spise rovněž k dispozici. Konečně připomněl, že policisté provedli

ztotožnění osoby pachatele přestupku na základě občanského průkazu a řidičského průkazu. Věkový rozdíl mezi žalobcem a Z. N. je čtrnáct let, tudíž je zcela nepravděpodobné, že by tato skutečnost ušla pozornosti zasahujících policistů.

[7] Takto zjištěné důkazy tvoří ucelený a logicky provázaný řetězec, na základě kterého žalovaný ve shodě se správním orgánem I. stupně dospěl k závěru, že sporovaný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam do registru řidičů, a proto nemohlo být žalobcovým námitkám vyhověno. Trval proto na zamítnutí žaloby.

[8] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a to v souladu s ust. § 75 s.ř.s. O podané žalobě rozhodl bez nařízení jednání a to v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., za prezumovaného souhlasu obou účastníků.

IV. Obsah správního spisu

[9] Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 25.4.2013 námitky do oznámení správního orgánu I. stupně ze dne 16.4.2013. V námitkách vyslovil nesouhlas se zápisem tří bodů do registru řidičů za přestupek spáchaný dne 18.3.2013. Námitky jsou totožné s námitkami uvedenými v žalobě, v části II. tohoto rozhodnutí.

[10] Správní orgán I. stupně si obstaral výpis z bodového hodnocení řidiče, z něhož vyplynulo, že žalobce dosáhl 12 bodů na základě pěti přestupků spáchaných v těchto dnech: 13.10.2011, 22.5.2012, 28.5.2013, 18.3.2013 a 9.4.2013. Námitky, jak již bylo uvedeno, žalobce vznesl toliko do přestupku ze dne 18.3.2013. Ke všem těmto pěti přestupkům si správní orgán vyžádal oznámení o uložení pokut v blokových řízeních, jejichž obsah plně korespondoval výpisu z bodového hodnocení řidiče. S přihlédnutím ke vznesené námitce si rovněž obstaral kopii pokutového bloku ke sporovanému přestupku ze dne 18.3.2013. Z tohoto důkazu se podává, že dne 18.3.2013, v 10:10 hodin, v Kostelci nad Orlicí, na silnici č. I/11, se kontrolovaný řidič, kterým byl na základě občanského a řidičského průkazu ztotožněn žalobce, dopustil porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť za jízdy neměl nasazeny bezpečnostní pásy. Tím se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Pokutový blok je řádně vyplněn, je uvedeno jméno a identifikační číslo úřední osoby včetně jejího podpisu. Stejně tak je pokutový blok podepsán pachatelem přestupku.

[11] Ve správním spise je založeno sdělení Policie České republiky ze dne 14.7.2013, o výsledku šetření ve věci podnětu žalobce dle § 94 správního řádu ve vztahu k přestupku ze dne 18.3.2013, jehož obsah a závěry soud uvedl v části III. pod bodem [5]. Dále je na čl. 29 založeno vyjádření Z. N. ze dne 18.7.2013, který v něm sděluje, že pachatelem přestupku zjištěného dne 18.3.2013 byl on. Policii údajně omylem předložil doklady synovce (žalobce R. N.). Další doklad ze dne 17.7.2013 označený jako potvrzení je vyhotoven J. Č., který v něm sděluje, že žalobce s ním byl ve dnech 17.3.2013 až 19.3.2013 v Německu za účelem zajištění přepravy vozidla.

[12] Nyní krajský soud pouze stručně zrekapituluje, že poté následovala série rozhodnutí správního orgánu I. stupně, která byla k opakovaným odvoláním žalobce

žalovaným zrušována a vracena k dalšímu řízení s tím, že s přihlédnutím k základní a jediné námitce žalobce včetně předestřených okolností případu, nepovažoval odvolací orgán skutkový stav za dostatečně zjištěný. Žalovaný ve svých rozhodnutích odkazoval např. na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 6.8.2009, č.j. 9As 96/2008-44, dále na rozsudky nadepsaného soudu ze dne 30.8.2012, č.j. 30A 43/2011-33, a ze dne 15.2.2013, č.j. 30A 50/2011-57. Uvedenými rozsudky, které se obdobnou námitkou zabývaly, se žalovaný řídil, a proto postupně uložil správnímu orgánu I. stupně doplnit řízení tak, aby mohl o námitkách žalobce rozhodnout na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu. Uložil proto obstarat kopii pokutového bloku, provést výslech žalobcem navržených svědků, případně zkoumat pravost podpisu na pokutovém bloku.

[13] Řízení před správním orgánem I. stupně bylo doplněno o sporný pokutový blok, dále o výpovědi svědků Z. N., M. H. a J. Č.. Prvně uvedený svědek ve výpovědi ze dne 23.9.2014 potvrdil své sdělení obsažené ve vyjádření ze 17.7.2013. Dále uvedl, že podpis na pokutovém bloku (viz čl. 51 správního spisu), je rovněž jeho vlastnoručním podpisem. Své počínání v době spáchání přestupku vysvětlil tak, že při kontrole policií byl nervózní, uvědomil si, že způsobil problémy svému příbuznému, jehož vozidlo řídil, policisté mu však nedali prostor objasnit důvody jeho chování. Výslechu svědka byl přítomen žalobce, oba výše uvedení připojili své podpisy (viz čl. 99 správního spisu).

[14] Téhož dne byli vyslechnuti za přítomnosti žalobce další dva shora uvedení svědkové, kteří shodně potvrdili, že dne 18.3.2013 byl žalobce spolu s nimi v Německu.

[15] Rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 14.10.2014, o němž následně rozhodoval žalovaný rozhodnutím, které je předmětem žaloby, obsahuje podrobnou rekapitulaci událostí a důkazů, které krajský soud již zmínil. Dále je převážná část rozhodnutí věnována odkazům a obsáhlým citacím z rozsudků Nejvyššího správního soudu. Správní orgán I. stupně nepovažoval za nutné vyslýchat k věci policisty zasahující dne 18.3.2013 u přestupku, opomněl se vypořádat se závazným právním názorem odvolacího orgánu ve vztahu ke zpochybněnému podpisu žalobce na pokutovém bloku, resp. vyslovil přesvědčení, že k tomuto dokazování není kompetentní, neboť rozhodnutí vydané v blokovém řízení je pravomocné a vykonatelné. Sporný pokutový blok vyhodnotil jako způsobilý podklad pro zápis do registru řidiče.

[16] Ve včasném odvolání žalobce polemizoval se správností uvedeného postupu a výsledného rozhodnutí, neboť nebyly respektovány pokyny odvolacího orgánu. V ostatním plně setrval na svých, od počátku neměnných, tvrzeních.

[17] Žalovaný tentokráte o odvolání rozhodl, přičemž je považoval za nedůvodné. Zmínil, jaké důkazy byly v řízení provedeny (zejména pokutový blok, výslechy svědků, výsledek řízení o podnětu dle § 94 správního řádu). Poté žalovaný sám provedl porovnání podpisů na listinách, které jsou založeny ve správním spise. Srovnal podpis na pokutovém bloku z 18.3.2013 s podpisem žalobce, který je připojen u doručky na čl. 37 (vyrozumění o seznámení se se spisem), dále u doručky na čl. 52. Poté porovnal podpisy svědka Z. N., které jsou připojeny u dokladů na čl. 29, 90 a 96 správního spisu. Vyhodnotil, že již laickým pohledem lze

konstatovat, že podpis na pokutovém bloku nekorresponduje s charakteristickými znaky podpisu údajného pachatele přestupku Z. N.. Naopak podpisy žalobce, tedy R. N., vykazují naprosto shodné markanty s podpisem na pokutovém bloku, a proto by bylo dokazování znalcem zcela nadbytečné. Při doplnění této svojí úvahy shledal rozhodnutí správního orgánu I. stupně za správné a odpovídající shromážděným důkazům, a proto odvolání žalobce jako nedůvodné zamítl.

V. Právní úprava a hodnocení věci krajským soudem

[18] Předně je namístě odkázat, že podle § 75 odst. 2 s.ř.s., soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je ve správním soudnictví vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby v podstatě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.6.2005, č.j. 7Afs 104/2004-54, z poslední doby např. rozsudek téhož soudu ze dne 18.7.2013, č.j. 9Afs 35/2012-42).

[19] Pro dané řízení je zásadní otázkou rozsah přezkumu záznamu v registru řidičů v řízení o námitkách podle ust. § 123f zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítné a provedený záznam potvrdí.

[20] Rozsah řízení o námitkách vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6.8.2009, č. j. 9As 96/2008-44, na jehož závěry se žalovaný mimo jiné odkazoval, takto: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“*

[21] V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V

důsledku toho tedy ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečnostem uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11.11.2011, č.j. 5As 76/2010 – 59).

[22] Jedinou spornou otázkou žalobcem v daném řízení předloženou, je otázka osoby, která podepsala dne 18.3.2013 pokutový blok. I přes dílčí názorový nesoulad mezi správními orgány, jakým způsobem mělo být vedeno dokazování, dospěly posléze ve svých rozhodnutích ke konsensu. Žalovaný se totiž velmi jednoduchým, efektivním a logickým způsobem posléze s námitkou žalobce vypořádal způsobem, který zaznamenal na straně sedmé až deváté svého rozhodnutí. Provedl prosté porovnání několika podpisů žalobce a údajného pachatele přestupku Z. N., které byly zachyceny na dílčích listinách ve správním spise, s podpisem na pokutovém bloku. Na jeho závěry v tom směru, že není namístě doplnit dokazování znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví, krajský soud jednoznačně reflektuje.

[23] Nelze nevidět, že podpisy svědka Z. N. vykazují na první pohled viditelné a nezpochybnitelné odlišnosti od podpisů žalobce. Pokud se svědek Z. N. spontánně podepisoval na „nedůležitých“ písemnostech, tak vždy nejprve uvedl příjmení N., poté připojil první písmeno svého jména „Z“, a poté podpis ukončil jakýmsi grafickým doplňkem (svislá čára s tečkou). Je tak evidentní, že se jedná o jeho typický podpis, který běžně užívá, protože nevykazuje v toku času v zásadě žádné zřetelné odchylky. Žalobce je naopak zjevně přivyklý na prvním místě uvést počáteční písmeno svého jména, tedy „R“, a příjmení uvádí na místě druhém. Jeho podpis vykazuje jinak položené písmo, odlišnou „vypsanost“ ruky, přičemž povětšinou podpis ukončí jakýmsi „zabalením“ příjmení, event. celého jména. Tyto typické znaky žalobcova podpisu bez nejmenších pochybností rovněž nese podpis na sporovaném pokutovém bloku.

[24] V průběhu řízení před správními orgány lze vysledovat snahu žalobce, resp. spíše svědka Z. N., připravit si půdu pro tvrzení, že za různých situací se lidé leckdy podepisují odlišně, a proto nelze s jistotou uvést, že pokutový blok podepsal žalobce. V předchozím odstavci krajský soud poukázal na typický způsob podpisu svědka Z. N. v situacích, na kterých mu v zásadě v daný okamžik nezáleželo, a proto jeho podpisy vykazují typické a shodné znaky. Ve správním spise jsou založeny dvě listiny, kdy svědek již kalkuloval s posléze žalobcem uplatněnou námitkou o rozdílnosti podpisů téže osoby v různých situacích, a proto se pokoušel „markýrovat“ styl podpisu žalobce. Jedná se o podpis na čl. 92 správního spisu (omluva z jednání), kde poprvé uvedl na prvním místě písmeno „Z“, a teprve poté příjmení, přičemž se pokoušel podpis zakončit obdobným „zabalením“ jako žalobce. Nepřehlédnutelná a zcela evidentní je tato snaha (přiblížit se typově podpisu žalobce) na protokolu o výpovědi svědka z 23.9.2014 (č. 99 správního spisu), kdy svědek Z. N. se pokoušel o typický podpis ve stylu žalobce, zatímco žalobce se naopak pokoušel připojit podpis vykazující charakteristické znaky podpisu svědka.

[25] Velmi jednoduchým a účelným způsobem se s touto otázkou vypořádal žalovaný, který do svého rozhodnutí včlenil, pro možnost porovnání, konkrétní podpisy těchto dvou osob. Pokud se správní orgán I. stupně dle žalovaného ne zcela přesvědčivě vypořádal s otázkou pravosti podpisu na pokutovém bloku, pak shledává krajský soud za naprosto logické, vyhodnotil-li žalovaný na základě důkazů ve

správním spise obsažených, tuto otázku sám. Nedoplnil v tomto ohledu dokazování o žádné nové skutečnosti, které by žalobci nebyly známy, a se kterými by byl povinen, pokud by z nich při rozhodování vycházel, žalobce seznámit. Ve shodě se žalovaným krajský soud rovněž nespátřuje důvod, pro který by měli být vyslechnuti policisté zasahující u přestupku dne 18.3.2013. K žádnému výraznějšímu konfliktu mezi pachatelem přestupku a policisty zjevně nedošlo, takže je zcela iluzorní předpokládat, že by si policisté mohli s odstupem téměř dvou let pamatovat, kterou osobu ztotožnili. Případnou se jeví poznámka žalovaného, že by policistům jistě neušlo, pokud by jim byly předloženy doklady totožnosti osoby o čtrnáct let mladší, nežli byl údajně tvrzený pachatel přestupku. Ve shodě se žalovaným považoval krajský soud za dané situace jakékoli další doplnění dokazování za nadbytečné.

[26] Žalovaný přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně v rozsahu odpovídajícím odvolání žalobce, odkázal na konkrétní judikaturu Nejvyššího správního soudu, přičemž své rozhodnutí a závěry v něm učiněné dostatečně přesvědčivým způsobem objasnil. Krajský soud nepovažuje za přínosné konkrétní zjištění a závěry správních orgánů ještě více a podrobněji opakovat, když na ně, krom již soudem řečeného, postačí odkázat, neboť se s nimi plně ztotožnil. Pro tento postup našel krajský soud oporu v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27.7.2007, č.j. 8Afs 75/2005-130: *„Je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil.“*

[27] Správní orgány postupovaly v řízení v souladu s požadavkem zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v nezbytném rozsahu, tedy plně v souladu s ust. § 3 správního řádu. Na základě zjištěných, a v tomto rozhodnutí popsanych, skutečností neshledal krajský soud žalobu důvodnou, a proto ji s odkazem na ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náklady řízení

[28] Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 27. července 2015

JUDr. Jan Rutsch, v. r.
předseda senátu